

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie XI Wydziału Gospodarczego z dnia 8 lipca 2022 roku w przedmiocie wynagrodzenia biegłego sądowego, sygn. akt XI GC 120/21).

W niniejszej sprawie w dniu 5 stycznia 2022 roku dopuszczono dowód z pisemnej opinii biegłego sądowego J. W., zakreślając biegłemu termin 6 miesięcy na sporządzenie opinii. Biegły złożył opinię, a wraz z opinią biegły złożył rachunek, opiewający na kwotę 14.914,30 zł brutto ze szczegółowym spisem poniesionych wydatków.

Zgodnie z treścią art. 288 k.p.c. biegłemu powołanemu przez sąd służy prawo do wynagrodzenia za wykonaną pracę. Stosownie do treści art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 623) biegłemu powołanemu przez sąd przysługuje wynagrodzenie za wykonaną pracę oraz zwrot poniesionych przez niego wydatków niezbędnych dla wydania opinii. W myśl ust. 2 ww. artykułu wysokość wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę ustala się, uwzględniając wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy, a wysokość wydatków, o których mowa w ust. 1 - na podstawie złożonego rachunku.

Z ust. 3 ww. artykułu wynika, że wynagrodzenie biegłych oblicza się według stawki wynagrodzenia za godzinę pracy albo według taryfy zryczałtowanej określonej dla poszczególnych kategorii biegłych ze względu na dziedzinę, w której są oni specjalistami. Podstawę obliczenia stawki wynagrodzenia za godzinę pracy i taryfy zryczałtowanej stanowi ułamek kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa.

W myśl ust. 4 wynagrodzenie biegłego będącego podatnikiem obowiązany do rozliczenia podatku od towarów i usług podwyższa się o kwotę podatku od towarów i usług, określoną zgodnie ze stawką tego podatku obowiązującą w dniu orzekania o tym wynagrodzeniu.

Stosownie do § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 2013 r. w sprawie określenia stawek wynagrodzenia biegłych, taryf zryczałtowanych oraz sposobu dokumentowania wydatków niezbędnych dla wydania opinii w postępowaniu cywilnym (Dz.U. z 2013r. poz. 518) stawka wynagrodzenia biegłych powołanych przez sąd za każdą rozpoczętą godzinę pracy, zwana dalej "stawką", wynosi - w zależności od stopnia złożoności problemu będącego przedmiotem opinii oraz warunków, w jakich opracowano opinię - od 1,28% do 1,81% kwoty bazowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, której wysokość określa ustawa budżetowa, zwanej dalej "kwotą bazową". Kwota bazowa stanowiąca podstawę obliczenia wynagrodzenia biegłego wynosi 1766,46 zł.

W razie złożonego charakteru problemu będącego przedmiotem opinii, stawka może być podwyższona do 50%, jeżeli biegły ma dyplom ukończenia studiów wyższych lub dyplom mistrzowski oraz pełni funkcję biegłego sądowego nie krócej niż jedną kadencję lub funkcję rzeczoznawcy przez okres co najmniej pięciu lat.

Biegły przyjął stawkę godzinową w wysokości podwyższonej o 25 %, tj. do 40 zł/h, argumentując powyższe stopniem skomplikowania sprawy, złożonością problemów technicznych związanych z koniecznością obliczenia dowodów zawierających niespójne dane kosztorysowe, dużym nakładem pracy z uwagi na brak dokumentacji podwykonawczej i koniecznością ustalenia rzeczywistego zakresu robót wykonanych o sprzeczne ze sobą dowody przedstawione przez pozwanego. Zdaniem Sądu przyjęcie takiej stawki jest uzasadnione..

Biegły sporządził opinię, która odpowiada na przedstawione mu pytania. Sporządzenie opinii zajęło biegłemu łącznie 244 godziny, co odpowiada zakresowi jej trudności, a żądana stawka 40 zł/h za godzinę pracy odpowiada przytoczonym wyżej przepisom. Biegły szczegółowo opisał wszystkie czynności w karcie pracy ze wskazaniem ich czasochłonności. Nie powielając w tym miejscu wszystkich 22 pozycji karty pracy biegłego (doręczony pełnomocnikom stron wraz z opinią) w ocenie sądu wszystkie czynności biegłego tam wymienione były uzasadnione. Wreszcie, wskazane rozporządzenie daje podstawy do przyznania wynagrodzenia już za każdą rozpoczętą godzinę

pracy. Jeżeli biegły na karcie pracy określił poszczególne czasy, to nie ma podstaw do ich kwestionowania. W zakresie ustalenia liczby godzin Sąd Rejonowy w pełni popiera też argumentację w tym przedmiocie wyrażoną przez Sąd Okręgowy w Szczecinie w postanowieniu z dnia 6 lipca 2018 r. w sprawie VIII Gz 166/18, zgodnie z którym ilość czasu, którą trzeba poświęcić na określoną czynność, jest zależna od tylu czynników (wśród nich także od indywidualnych cech wykonawcy i indywidualnych cech czynności), że podany w rachunku czas zużyty na wykonanie czynności może być z natury rzeczy skontrolowany tylko w przybliżeniu. Jeżeli więc nie istnieją ogólnie obowiązujące normy czasu wykonania danej czynności, kwestionowanie rachunku biegłego na tej podstawie, że czynność wymagała mniej czasu, niż to wykazano w rachunku, może być skuteczne tylko wtedy, gdy podane w rachunku ilości zużytego czasu są tak jaskrawo wygórowane, że opierając się na zwykłym doświadczeniu życiowym można od razu stwierdzić, że biegły niewątpliwie zużył znacznie mniej czasu, niż podaje w rachunku. Bez znaczenia jest też okoliczność, że biegły sporządza znaczną ilość tego rodzaju opinii, ponieważ każda rozpoznawana przez Sąd sprawa wymaga od niego indywidualnego podejścia.

Sąd Rejonowy ma również na uwadze stanowisko wyrażone przez Sąd Okręgowy w Szczecinie w postanowieniu z dnia 6 listopada 2019 r. w sprawie VIII Gz 490/18, zgodnie z którym ustalenie czasu pracy biegłego możliwe jest w oparciu o ocenę jego oświadczenia zawartego w karcie pracy, dokonywaną na podstawie zasad doświadczenia życiowego, w skład którego wchodzi także doświadczenie mające swe źródło w rozpoznawaniu innych spraw sądowych. Kryteria te, z natury swej ocenne, powinny pozwolić na ustalenie, czy prawdopodobnym jest wykonywanie konkretnej opinii przez biegłego w czasie wynikającym z karty pracy. Nie ma innej możliwości przy ustalaniu wynagrodzenia biegłego zweryfikowania prawdziwości oświadczenia, jak doświadczenie życiowe. Pewnym kryterium stanowi odniesienie się do innych opinii, jednak przy uwzględnieniu, że większość opinii ma charakter niepowtarzalny. Ilość czasu, którą trzeba zużyć na określoną czynność, jest zależna także od indywidualnych cech wykonawcy i czynności, co oznacza, że podany w rachunku czas na wykonanie czynności może być z natury rzeczy skontrolowany. Kwestionowanie czasu ujętego przez biegłego sądowego w karcie pracy może być skuteczne wówczas, gdy przez pryzmat doświadczenia życiowego można stwierdzić, że biegły niewątpliwie zużył znacznie mniej czasu, niż podaje. Na podstawie doświadczenia procesowego tut. Sądu wnioskowana kwota wynagrodzenia nie odbiega od wynagrodzeń przyznawanych za podobne opinie biegłego z zakresu budownictwa, jest adekwatna do zakresu poszczególnych czynności, których czasochłonność nie budzi zastrzeżeń Sądu. Dlatego zasadnym jest przyznanie biegłemu wynagrodzenia za wykonaną pracę w kwocie stanowiącej iloczyn ilości przepracowanych godzin i stawki godzinowej (244 x 40 zł = 9760 zł netto, tj. 12004,80 zł brutto). Zatem przyznano biegłemu wynagrodzenie w kwocie 12004,80 zł.

Wątpliwości nie budzi też konieczność i uzasadnienie poniesionych i udokumentowanych wydatków niezbędnych do sporządzenia opinii w kwocie 2365,45 zł netto tj. 2909,50 zł brutto, wyszczególnionych w zestawieniu z dnia 7/07/2022 r., w tym na dojazdy na miejsce oględzin i dostarczenie akt, na wynagrodzenie 3 asystentów biegłego, wydruki opinii. Co istotne, wynagrodzenie przeznaczone na asystentów – zgodnie z oświadczeniem biegłego – zmniejszyło czasochłonność sporządzenia opinii przez biegłego.

Mając na uwadze powyższe, przyznano biegłemu wynagrodzenie wraz ze zwrotem wydatków w łącznej kwocie brutto 14.914,30 zł (12.004,80 zł + 2909,50 zł).

W tej sytuacji orzeczono jak w sentencji postanowienia.

SSR Kalina Gomuła

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...) (...) (...) (...) (...) (...) (...)
3. (...) (...) **W.** (...) (...) (...) (...)

4. (...) (...) (...) (...) (...) (...) _(...)

5. (...)

6. (...)

(...)

(...)